

ra a mà i ho retratava tot. Tota la vida del poble és a les seves imatges. Ara els seus fills han decidit donar-ne l'arxiu fotogràfic, amb més de 2.300 imatges, a l'Ajuntament de Beuda, perquè no es perdin i perquè qualsevol persona interessada les pugui consultar. Els representants municipals comenten que és la donació més important que s'ha fet mai al poble. Per tal de fer fàcilment visible una part de la donació, se n'ha muntat una exposició permanent a l'Ajuntament, i els originals estaran custodiats a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Polítiques i floritures | Mentre que el Girona FC té —quan escrivim això— mig cel europeu a tocar, no està gens clar qui té a tocar l'alcaldia, vistos els resultats tan ajustats de Guanyem i PSC a la ciutat de l'Onyar. No ens estendrem en cap anàlisi sobre el joc d'aliances que aquestes situacions generen, perquè no pertoca fer-ho en una crònica que arriba al lector setmanes després dels fets, però sí que deixarem constància de la patacada d'ERC i la baixada de Junts.

Mentre les coses de palau es van cuinant a porta ajustada, però a través de la qual s'endevinen clarament les jugades, passem a una dada interessant i positiva: Temps de Flors va tenir 365.000 visitants, una xifra rècord. És cert que als habitants del Barri Vell no els fa gaire gràcia estar durant uns dies encaixonats entre munts de visitants, però no es pot tenir tot: o habitatges turístics plantejats amb seny —però sense reduir-los a percentatges mínims, com alguns proposen—, o una dosi anual de *guiris* i altres forasters concentrada en uns pocs dies. O de què ha de viure el Barri Vell, si no? Deu milions i mig d'euros de calaix no és poca cosa.

Medicina i ciència | El Col·legi Oficial de Metges de Girona va celebrar la vuitena edició dels Premis Bonastruc ça Porta el maig passat. Van rebre aquest guardó el Servei de Neurocirurgia de l'Hospital Josep Trueta, el dermatòleg Enric Llistosella i el metge de família Gabriel Coll de Tuero. El denominador comú dels premiats és,

sobretot, la feina feta en el terreny de la investigació. Si posem el tema de la gestió a part, que no sempre funciona (en deixen constància les nombroses reclamacions a l'ICS dels sanitaris del Santa Caterina, a Salt, per exigir millores en sou i horaris), cal reconèixer que el sector mèdic gironí mostra un alt nivell de formació, motivació i dedicació. És un sector que es mereixeria més atenció per part de les administracions corresponents.

Sense sortir del camp de la ciència, ens fem ressò de la notícia que el xalet Soler, obra de l'arquitecte Ricard Giralt executada a principis dels anys quaranta i propietat de l'Ajuntament de Girona, passarà a ser un centre de difusió de les matemàtiques i de la ciència en general. En una ciutat en què sempre han tingut més requesta les lletres i la història, el projecte —si es fa bé i amb seny— podria impulsar la divulgació d'aquestes matèries, sempre considerades més àrides pel públic en general.

De festivals i altres alegries | El Festivalot, amb concerts, espectacles i ballaruga en família, va rebre unes trenta mil persones a l'Auditori i al parc de la Devesa, a finals de maig. El nou cronista de la ciutat, l'historiador i arxiver Joan Boadas, tindrà molta feina per anar seguint el ritme d'una ciutat que vol tornar a engegar motors després de l'opiacia inactivitat provocada per la pandèmia. És clar que també hi ha coses poc dignes de consignar, i que confiem que hi passi de puntetes. Com, per exemple, el mural que l'Ajuntament sortint vol pintar a la llera de l'Onyar, en una campanya dedicada a la menstruació, amb el lema «I tu, com la vius?». Insinuen potser que les dones són unes ignorants en el tema? Si em punxen, no em treuen sang...

>> Un dels murals de la Ruta d'Art Urbà de les Planes d'Hostoles. (Foto: QUIM ROCA)

Murals a les Planes d'Hostoles

Ara hi ha dotze murals que formen part de la Ruta d'Art Urbà que es poden veure en aquest municipi. Va ser una feliç iniciativa que van emprendre a principis de l'any 2020 tres joves artistes de les Planes. Primer van pintar una fotografia del segle passat en la qual sortien unes cosidores de la població; després, un altre mural que representava dues generacions que es comuniquen a través del mòbil, i encara un tercer, que il·lustra un niu dins una gàbia i un pardal que s'hi dirigeix. Aquest va ser l'inici, però s'hi van afegir nou artistes més que van deixar altres murals a les parets del poble, els quals és recomanable contemplar tot donant un volt pel nucli. Els organitzadors pensen que la Ruta d'Art Urbà, com l'anomenen, no s'ha d'acabar amb aquesta dotzena de murals, i els veïns i les veïnes fan propostes tant de temes com de futures ubicacions. Una iniciativa molt encertada.



>> Un dels muntatges de Temps de Flors, amb una imitació espectacular i quasi onírica del fons marí.